> A teraz trwają wiara, nadzieja, miłość, te trzy. Z nich zaś największa jest miłość.
>
> *— I Koryntian 13:13*

Książka: Nowy Testament / I Koryntian
Tematy: nadzieja, wiara, miłość

*Interpretacja:*
Werset z *I Koryntian 13:13* to bardzo znany fragment Biblii. Pojawia się on w rozdziale, w którym Paweł omawia rolę miłości w życiu chrześcijanina.

**Co oznaczają „wiara, nadzieja i miłość”?**

*„Wiara”* oznacza ufność Bogu i Jego działaniu w naszym życiu. To poleganie na tym, czego nie widzimy, a co wiemy, że jest prawdą.

*„Nadzieja”* wiąże się z pewnością, że Bóg spełni swoje obietnice w przyszłości, nawet jeśli jeszcze nie widzimy ich realizacji.

*„Miłość”* odnosi się zarówno do miłości, jaką Bóg nas darzy, jak i do miłości, którą my powinniśmy okazywać innym. Jest to miłość ofiarna, stawiająca dobro innych ponad własnym.

**Dlaczego miłość jest najważniejsza?**

Miłość jest najważniejsza, ponieważ bez niej nasza wiara i nadzieja tracą sens. Jako chrześcijanie musimy opierać naszą wiarę i nadzieję na Bożej miłości do nas.

Jeśli nie kochamy innych ani nie okazujemy im miłości, nasze słowa i czyny nie będą miały wpływu na świat. Miłość stanowi istotę chrześcijaństwa i właśnie dlatego jest

najważniejsza z tej trójki.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, który według swego wielkiego miłosierdzia zrodził nas na nowo do żywej nadziei przez wskrzeszenie Jezusa Chrystusa z martwych.
>
> *— I Piotra 1:3*

Książka: Nowy Testament / I Piotra
Tematy: nadzieja, Wielkanoc, odrodzenie, Zmartwychwstanie

*Interpretacja:*
Boże miłosierdzie to powracający w Biblii motyw, szczególnie wyeksponowany w *I Piotra 1:3*. Mówi on o Bogu, który – mimo naszego grzesznego stanu – daje nam możliwość powtórnych narodzin i odnalezienia w Nim żywej nadziei. W tym wersecie apostoł *Piotr* przypomina, że to właśnie Boże miłosierdzie jest źródłem tej żywej nadziei. Nie jest ona czymś, na co zapracowaliśmy własnym wysiłkiem czy zasługami, lecz darem, który otrzymujemy od Boga.

**Powtórne narodziny do żywej nadziei**

W wersecie *I Piotra 1:3* Piotr wprowadza pojęcie powtórnych narodzin do żywej nadziei – co stanowi odniesienie do doświadczenia zbawienia przez wiarę w *Jezusa Chrystusa*. Myśl ta odzwierciedla przemianę zachodzącą w życiu wierzącego, gdy przyjmujemy *Jezusa jako naszego Zbawiciela i Pana*. Uznając Jezusa za Zbawiciela, umieramy dla naszego dawnego „ja” i rodzimy się na nowo do życia w Nim. To życie w Chrystusie daje nam żywą

nadzieję, której nie można osiągnąć w żaden inny sposób ani z innego powodu. Zapewnia nam ono dostęp do życia wiecznego z Nim oraz obietnicę życia pełnego i obfitego tu, na ziemi.

**Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa a nasza żywa nadzieja**

Werset ten podkreśla również znaczenie zmartwychwstania Jezusa Chrystusa dla obietnicy naszej żywej nadziei. Zmartwychwstanie stanowi niepodważalny dowód na to, że *Jezus jest Synem Bożym*, a Jego ofiara na krzyżu była wystarczającą zapłatą za nasze grzechy. Wiara w zmartwychwstanie stanowi fundament naszej wiary, gdyż bez niej byłaby ona daremna. Zmartwychwstanie daje wierzącym nadzieję, że pewnego dnia my również zmartwychwstaniemy i będziemy żyć wiecznie z naszym Zbawicielem w niebie.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Lecz Pana Boga uświęcajcie w waszych sercach i bądźcie zawsze gotowi udzielić odpowiedzi każdemu, kto domaga się od was uzasadnienia waszej nadziei, z łagodnością i bojaźnią.
>
> *— I Piotra 3:15*

Książka: Nowy Testament / I Piotra
Tematy: nadzieja, Ewangelizacja, Jezus

*Interpretacja:*
Pierwszy List św. Piotra został napisany przez apostoła *Piotra*, aby pocieszyć i zachęcić chrześcijan żyjących na wygnaniu w Azji Mniejszej. W tym fragmencie Piotr wzywa wierzących do gotowości obrony swojej wiary. W tamtym czasie chrześcijaństwo było zakazane, a chrześcijanie narażeni na prześladowania zarówno ze strony władz

rzymskich, jak i żydowskich. Piotr pragnął upewnić się, że wierzący będą potrafili poradzić sobie w takich sytuacjach i pozostać wiernymi Bogu.

**Uświęcanie Boga w naszych sercach**

Zanim przejdzie do kwestii obrony wiary, Piotr zachęca wierzących do uświęcania Boga w swoich sercach. Oznacza to, że musimy mieć czyste serce, oddane Bogu. Uświęcenie wiąże się z odwróceniem się od grzechu i pokus tego świata oraz zbliżeniem się do Boga. Gdy nasze serca są poświęcone Bogu, jesteśmy lepiej przygotowani do skutecznej i wiernej obrony naszej wiary.

**Przygotowanie do obrony wiary**

Piotr mówi nam, że musimy być gotowi przedstawić obronę naszej wiary każdemu, kto zapyta o powód naszej nadziei *w Chrystusie*. Oznacza to konieczność przygotowania się do odpowiadania na pytania i mierzenia się z wyzwaniami dotyczącymi naszej wiary. Takie przygotowanie jest kluczowe, ponieważ w coraz bardziej zsekularyzowanym świecie chrześcijanie często znajdują się w sytuacjach, w których ich wiara jest poddawana w wątpliwość.

Przygotowanie do obrony wiary wymaga solidnego zrozumienia Pisma Świętego. Musimy znać Biblię i pozostawać w zgodzie z nauczaniem Kościoła. Pozwala nam to skutecznie i mądrze reagować na napotykane wyzwania. Ważne jest również, aby być otwartym na *Ducha Świętego* i pozwolić Mu kierować naszymi odpowiedziami.

**Właściwa postawa**

Piotr poucza nas, że nasza obrona musi odbywać się z łagodnością i szacunkiem. Łagodność wiąże się z pokorą i cichością ducha. Powinniśmy być łagodni, broniąc wiary, unikając arogancji czy egoizmu. Zachowanie właściwej postawy jest niezbędne, gdy przedstawiamy argumenty za naszą wiarą. Nie powinniśmy atakować ani wyśmiewać osób, które kwestionują naszą wiarę. Zamiast tego powinniśmy okazywać szacunek i miłość, pamiętając, że naszym zadaniem jest dzielenie się Ewangelią miłości i nadziei.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Gdyż ja znam myśli, które mam o was, mówi PAN: myśli o pokoju, a nie o utrapieniu, aby zapewnić wam koniec, jakiego oczekujecie.
>
> *— Jeremiasza 29:11*

Książka: Stary Testament / Jeremiasza
Tematy: nadzieja, błogosławieństwo, planowanie, obietnice

*Interpretacja:*
Księga Jeremiasza to księga Starego Testamentu, która przekazuje głos Boga zwracającego się do ludu Izraela w czasach kryzysu. W tym wersecie Bóg przemawia przez proroka *Jeremiasza*, by dać nadzieję Izraelitom przebywającym w niewoli babilońskiej. W tym kontekście Bóg zapewnia ich, że choć znajdują się w trudnym położeniu, On troszczy się o nich, a ich cierpienie nie będzie trwało wiecznie.

**Plany pomyślności, a nie niedoli**

Sformułowanie „plany pomyślności, a nie niedoli” jest niezwykle wymowne, ponieważ odzwierciedla charakter Boga. Oznacza ono, że Bóg nie pragnie dla nas zła, lecz naszego dobra. Łatwo wpaść w pułapkę myślenia, że nasza obecna sytuacja – jakakolwiek by ona nie była – stanowi najgorszy możliwy scenariusz. Jednak ten werset przypomina nam, że Bóg ma dla naszego życia plan, który jest dobry i pełen pokoju.

**Przyszłość, której oczekujemy**

Werset ten mówi również, że Bóg zamierza dać nam przyszłość, na którą mamy nadzieję. Nie oznacza to, że zawsze otrzymamy dokładnie to, czego pragniemy, ani że nasze modlitwy będą automatycznie wysłuchiwane; oznacza raczej, że Bóg ma dla nas plan

zgodny z Jego zamysłem pokoju. Musimy ufać, że Bóg ma cel dla naszego życia, nawet jeśli w tej chwili nie potrafimy go pojąć.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Którym Bóg zechciał oznajmić, jakie jest wśród pogan bogactwo chwały tej tajemnicy, którą jest Chrystus w was, nadzieja chwały.
>
> *— Kolosan 1:27*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: nadzieja, Ewangelizacja, Jezus

*Interpretacja:*
List do Kolosan został napisany przez apostoła *Pawła* podczas jego pobytu w więzieniu. Adresatem listu był zbór w Kolosach – mieście położonym w rzymskiej prowincji Azja. W pierwszym rozdziale Paweł rozpoczyna od dziękczynienia i modlitwy za Kolosan, a następnie przypomina im o wystarczalności *Chrystusa* i Jego dziele odkupienia. *Werset 27* mówi o tajemnicy objawionej poganom.

**Objawiona tajemnica**

Tajemnica wspomniana w wersecie 27 to Boży plan, który przez wieki pozostawał ukryty, lecz teraz został objawiony *w osobie Chrystusa*. Plan ten obejmuje zbawienie nie tylko dla Żydów, ale także dla pogan – tych, którzy nie należeli do ludu Bożego. Paweł oznajmia, że Bóg pragnął objawić tę tajemnicę poganom.

Apostoł podkreśla, że tą tajemnicą jest teraz Chrystus pośród pogan – nadzieja chwały. Chrystus zamieszkuje w tych, którzy w Niego wierzą, niezależnie od ich pochodzenia etnicznego czy statusu społecznego. Chwała, której oczekują poganie, nie jest jedynie

przyszłą nagrodą, lecz także obecnością Chrystusa w ich życiu tu i teraz.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> PAN jest moim działem – mówi moja dusza – dlatego mam w nim nadzieję.
>
> *— Lamentacje 3:24*

Książka: Stary Testament / Lamentacje
Tematy: nadzieja, uznanie, materializm

*Interpretacja:*
Werset z Księgi *Lamentacji 3:24* stanowi wyraz nadziei pokładanej w Bogu i Jego opatrzności przez tych, którzy Mu ufają. Często stajemy w życiu w obliczu trudnych sytuacji, które mogą budzić poczucie beznadziei – wrażenie, że zostaliśmy wrzuceni w ciemność, pozbawieni wszelkiej pomocy i nadziei. Jednak werset ten przypomina nam, że pośród naszych zmagań to *Bóg jest naszym udziałem i to w Nim powinniśmy pokładać nadzieję*.

Kluczowe jest zrozumienie, że nasza nadzieja nie powinna opierać się na okolicznościach zewnętrznych ani na naszych osobistych zdolnościach czy zasobach, lecz na samym Bogu. To On jest naszym udziałem – tym, czego naprawdę potrzebujemy, by odnaleźć pokój i zadowolenie pośród wszelkich przeciwności.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Dlatego będę wypatrywał PANA, będę oczekiwać Boga mego zbawienia. Mój Bóg mnie wysłucha.
>
> *— Micheasza 7:7*

Książka: Stary Testament / Micheasza
Tematy: nadzieja, sluchac, Zbawienie

*Interpretacja:*
W *Micheasza 7:7* prorok zachęca nas, byśmy zwrócili wzrok ku Panu. Zamiast rozpamiętywać nasze problemy i trudności, *Micheasz* uczy nas, abyśmy kierowali spojrzenie na Pana i na Niego oczekiwali. Zaufanie proroka do Boga jest widoczne w jego słowach, a jego wiara stanowi dla nas wzór do naśladowania w naszym własnym życiu.

Łatwo poczuć się przytłoczonym życiowymi wyzwaniami i zagubionym w troskach. Jednak wiara w Boga i zwrócenie ku Niemu wzroku mogą pomóc nam odnaleźć pokój oraz siłę do pokonania każdej przeszkody. Kierując nasze modlitwy i myśli ku Bogu, ufamy, że będzie On nas prowadził i wspierał pośród naszych zmagań. Przesłanie proroka ukazuje, że Bóg pragnie słuchać naszych modlitw, jeśli zdecydujemy się Mu zaufać.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

---

> Czemu się smucisz, moja duszo, i czemu się we mnie trwożysz? Zaufaj Bogu, bo jeszcze będę go wysławiał, gdyż on jest zbawieniem mego oblicza i moim Bogiem.
>
> *— Psalmów 42:11*

Książka: Stary Testament / Psalmów

Tematy: nadzieja, chwala, dusza, adoracja

*Interpretacja:*
W 11. wersecie Psalmu 42 psalmista zwraca się do samego siebie, pytając, dlaczego odczuwa tak wielki smutek i przygnębienie. Wie, że Bóg jest jego zbawieniem i jego Bogiem, a jednak jego dusza pogrążona jest w smutku i udręce. Choć w danej chwili może sobie tego nie uświadamiać, psalmista mocno trzyma się głębokiej prawdy: *Bóg jest zawsze blisko, nawet pośród smutku i życiowych burz*.

Słowo *„nadzieja”* ma w tym wersecie szczególne znaczenie. Psalmista nie prosi Boga o uwolnienie z obecnej sytuacji ani o spełnienie każdego jego życzenia; prosi raczej, by Bóg go podtrzymał i pomógł mu przetrwać próbę. Przywołuje na pamięć Bożą wierność okazaną w przeszłości i jest pewien, że Bóg pozostanie wierny również w przyszłości.

Gdy czujemy się przytłoczeni lub zniechęceni, *Psalm 42,11* przypomina nam, że nie jesteśmy sami. Psalmista doświadczał tych samych uczuć co my, a jednak pokładał nadzieję w Bogu. Gdy następnym razem ogarnie nas smutek lub niepokój, naśladujmy przykład psalmisty: skupiajmy się na Bożej wierności z przeszłości i ufajmy Mu – On bowiem pomoże nam przejść przez wszelkie próby, jakie nas czekają.

Werset ten stanowi kolejne potwierdzenie, że trudne chwile są nie tylko przejściowe, ale i konieczne. Przypomina nam, że smutek, niepokój i rozpacz to emocje, których każdy z nas doświadcza w pewnym momencie życia, i że musimy pamiętać: *Bóg jest zawsze obecny, oferując nam siłę i nadzieję*.

---

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*